

ע"פ 7248/19 - פלוני נגד מדינת ישראל, פלוני

בבית המשפט העליון

ע"פ 7248/19 - א'

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקש: פלוני

נגד

המשיבים: 1. מדינת ישראל
2. פלוני

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
לנוער מרכז-לוד (כב' השופטת ר' לורר) בתפ"ח
39370-03-18 מיום 16.9.2019

בשם המבקש: עו"ד אלי מסטרמן

החלטה

בקשה לעיכוב ביצוע תשלום פיצוי בסך של 50,000 ש"ח שהושת על המבקש במסגרת גזר הדין בתפ"ח 39370-03-18 מיום 16.9.2019 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטים ר' לורר, נשיאה, צ' דותן-ד' עטר).

1. המבקש, קטין, הודה ביום 14.11.2018 בעובדות כתב האישום במסגרת הסדר דיוני בין הצדדים, ונקבע כי ביצע עבירות של מעשה סדום ואיומים. בגזר הדין שניתן כאמור ביום 16.9.2019, הוחלט להרשיע את המבקש, אשר ביצע את העבירות עוד טרם מלאו לו 14 שנים, ולהשית עליו צו מעון נעול למשך שלוש שנים ומאסר על תנאי. כן חויב המבקש לפצות את המתלוננת בסך של

50,000 ש"ח, שישולם ב-10 תשלומים שווים החל מיום 15.11.2019.

2. ביום 31.10.2019 הגיש המבקש ערעור על גזר הדין המופנה נגד סכום הפיצוי ונגד אורכו של צו המעון הנעול שהושת עליו. ערעורו נסוב בעיקר על הטענה כי בית המשפט החמיר עמו יתר על המידה באופן שיש בו כדי לפגוע בהליך השיקומי בו החל. ביום 10.11.2019, מספר ימים לפני מועד התשלום הראשון, הוגשה הבקשה שלפני, לעיכוב ביצוע תשלום הפיצוי. המבקש - כיום בן 15 שנה - טען כי אין באפשרותו להרוויח סכומי כסף שיאפשרו לו לעמוד בתשלומי הפיצוי. זאת נוכח גילו הצעיר ושהותו הצפויה במעון נעול. אין גם למשפחתו אפשרות כלכלית לסייע באופן ממשי בתשלום הפיצוי הגבוה. כמו כן נטען כי דחיית הבקשה תרוקן מתוכן את ערעורו, הכולל שורה של נימוקים ממשיים לקולא.

3. מנגד, המשיבה התנגדה לקבלת הבקשה. לטענתה, המבקש לא גיבה טענותיו במסמכים המעידים על מצבו הכלכלי שלו ושל משפחתו, כאשר בכל מקרה אין לעכב פיצוי לפגיע עבירה בנימוק של קושי כלכלי. זאת כאשר המרכז לגביית קנסות הוא הכתובת להעלאת טענה מסוג זה. כמו כן, המשיבה ציינה כי פעמים רבות הנטל לתשלום הפיצוי נופל לבסוף על כתפיהם של בני משפחתו של נאשם ואין מדובר בעניין ייחודי למבקש. עוד נטען כי סיכויי הערעור אינם גבוהים ואין בהם כדי לתמוך בבקשה. יתר על כן, הדיון בערעור נקבע ליום 29.1.2019, כך שתשלום הפיצויים בהתאם למועדי התשלום שנקבעו אין בהם כדי לייתר את ערעור המבקש לגבי רכיב הפיצויים. ועל כל אלו ציינה המשיבה כי המתלוננת מתנגדת לבקשה.

4. דין הבקשה להידחות.

בקשה לעיכוב ביצוע תשלום פיצויים שנפסקו במסגרת הליך פלילי נבחנת בהתאם לשיקולים למתן עיכוב ביצוע בהליך אזרחי - סיכויי הערעור ומאזן הנוחות (ראו למשל: ע"פ 5631/18 פלוני נ' מדינת ישראל (23.8.2018)). בענייננו, אף מבלי להידרש לסיכויי הערעור, שיקולי מאזן הנוחות מטים את הכף באופן מובהק לטובת דחיית הבקשה.

5. המבקש טוען בעיקר כי בהיותו קטין אשר נדון לשהות במעון נעול, ובהינתן יכולותיו הכלכליות המוגבלות, תשלום הפיצויים יושת על בני משפחתו אשר אינם יכולים לשאת בתשלום לאור מצבם הכלכלי. אלא שהמבקש לא תמך את הטענה בדבר מצבם הכלכלי של בני משפחתו באסמכתאות מתאימות. מעבר לכך, אף אם נכון אני להניח כי יכולותיו הכלכליות שלו עצמו (או של בני משפחתו) הינן דלות, הרי שאין במצבו הכלכלי כדי להצדיק כשלעצמו עיכוב ביצוע תשלום פיצויים (ע"פ 4691/08 מג'ארי נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (18.6.2008)). המערער גם לא טען ולא הוכיח כי אם יזכה בערעור לא יהיה באפשרותו לגבות את כספו בחזרה (ראו למשל: ע"פ 2701/16 בר נ' מדינת ישראל (15.6.2016)). זאת ועוד, בית המשפט הורה על תשלום רכיב הפיצוי לשיעורין, כך שעד מועד הדיון הצפוי יוטל על המבקש לשלם סך של 15,000 ש"ח בלבד, סכום שבועדי אינן בו כדי לייתר את ערעורו של המבקש בבקשה לרכיב הפיצוי.

6. עוד יש לציין כי אין בקטינותו של המבקש ולמשקל שיש ליתן לשיקולי השיקום בעניינו, כדי לגבור על יתר השיקולים הרלוונטיים לעניין, ביניהם הצורך בשיקום נפגעת העבירה (ראו למשל, בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר: ע"פ 4604/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (9.7.2015)).

7.

ובשולי הדברים. אין באמור כדי למנוע מהמבקש לפנות למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות שבסמכותו לפרוס או לדחות תשלום חוב ככל שימצא כי קיים צידוק לכך לאחר בחינת יכולותיו של המבקש (ע"פ 4200/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה י"ג (21.8.2013)).

הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, כ' בחשון התש"ף (18.11.2019).

ש ו פ ט